

**ע"פ 56021/09 - רשות שדות התעופה בישראל, בשם המערער -
עו"ד חיה ארמן ועו"ד גregorij Danobijs ואח'... נגד ועד הנדסאים, טכנאים
ומהנדסים ברשות שדות התעופה בישראל, מיכאל יידל, בשם המשיב - עו
ואח'...**

בית הדין הארצי לעבודה
הנשיא יגאל פליטמן

עפ"ס 14-09-56021

המערער

רשות שדות התעופה בישראל

המשיב

ועד הנדסאים, טכנאים ומהנדסים ברשות שדות התעופה בישראל

משיב פורמלי

מיכאל יידל

בשם המערער -עו"ד חיה ארמן ועו"ד גregorij Danobijs

בשם המשיב -עו"ד פולינה רשף ועו"ד נועה בר Shir

בשם המשיב הפורמלי - לא הוגשה תגובה

פסק דין

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית הדין האזרוי בתל אביב-יפו (השופטת אופירה דגן-טוכמן ונציגות הציבור
גב' אורית הרצוג ובג' הילנה ערד שטיינברג; סע"ש 24656-07-14, החלטה מתוקנת ניתנה ביום 15.9.2014
להלן - **החלטה האזרוי**), שלא לפסול עצמו מלדון בבקשת המשיב למתן סעדים זמינים, ובתביעה העיקרית
שהגיש המשיב במסגרת ההליך שלו פניו.

הרקע העובדתי והשתלשות ההליך בבית הדין האזרוי

2. עניינו של ההליך המתנהל בבית הדין האזרוי הוא במרכז לミニ סמנכ"ל מינהל וארגון במערער, רשות שדות
התעופה (להלן - **הרשות**).

3. המשיב הפורמלי (להלן - **מר יידל**) ממלא כו� את המשרה בפועל, לאחר שנבחר לתקheid במרכז פומבי
שהתקיים לפניי כשתיים.

4. צייתו של מר יידל במרכז בוטלה, בהתאם לפסק דין של בית הדין האזרוי מיום 18.8.2013 (השופטת דגית
יסמן; סע"ש 41459-10-12). באותו פסק דין נקבע כי מר יידל עומד בתנאי הסף למשרה, אולם יש לבטל את
צייתו במרכז, לנוכח פגמים שנמצאו בהליך. שני הצדדים ערערו על פסק הדין, ובדין שהתקיים לפניי בבית הדין

עמוד 1

הארצى ביום 25.3.2014 (ע"ע 35617-09-13), הודיעו הצדדים כי הם חוזרים בהם מערעוריהם. בפסק הדין הארץ נקבע כדלקמן:

"כל צד יחוור בו מערعروו ולאור זאת, פסק דין של בית הדין קמא המבטל את המכרז לאיש משרת סמכ"ל מנהל וארגון ברשות שדות התעופה - ישאר על כנו. לאור זאת, יתקיים מכרז חדש ולמען הסר ספק, תקופת כהונתו של מר וידל לא תהשך לעניין הוותק המוכח הדרוש למלוי אותה משרה".

כמו כן הובהר, כי עד לסיום הליכי המכרז החדש, ימשיך מר וידל לכahn בתפקיד.

5. לאחר פסק הדין הארץ פורסם המכרז החדש, שבמסגרתו הציגו את מועמדותם למשרה 90 מועמדים, ביניהם גם מר וידל.

6. ביום 13.7.2014 הגיע המשיב (להלן - **הוועד**) בקשה למתן הסעדים הזמנאים הבאים: צו זמני המורה לרשות לקדם לפחות את הליכי מיין המועמדים במכרז החדש; צו זמני המורה לרשות לסייע את העיסוקתו של מר וידל; צו זמני המורה לרשות לסייע את הליכי המכרז החדש תוך חודש ימים לכל היוטר; צו זמני המורה כי המכרז החדש יתקיים במעורבות ובפיקוח נציגות המדינה; צו זמני המורה לרשות למסור לוועד ולבית הדין דיווחים שוטפים על התקדמות הליכי המכרז. בו ביום הגיע הוועד גם את תביעתו העיקרית, בה תבקשו סעדים קבועים דומים.

7. ביום 24.7.2014 התקיים דיון בבקשתה לسعدים הזמנאים, לפני כב' השופטת איצקוביץ.

8. ביום 10.8.2014 הגיע הוועד בבקשתה נוספת לسعدים זמנאים דחופים, ובهم בקשה לגילוי מסמכים, הקפאת המכרז ל-7 ימים לאחר גילוי המסמכים, והוצאת מר וידל לחופשה. טענות הוועד בבקשתה זו, נענו להליר המיין הראשון של המועמדים במכרז החדש, אשר בוצע על ידי ועדת מיין שמנתה לצורך העניין. הוועדה מצאה כי רק 38 מועמדים עומדים בתנאי הסף. הוועדה קבעה קритריונים לצורך סינון המועמדים שעמדו בתנאי הסף, וממצאה כי רק 15 מבין המועמדים שעמדו בתנאי הסף עומדים גם בקריטריונים שקבעה ועדת המיין הראשון באופן מלא, וקיבלו ציון מקסימלי. לפיכך, לשלב המיין השני (מרכז הערכה), הופנו רק 15 מהמועמדים. הוועד טען, כי נפלטו פגמים בהליר המיין הראשון, הן בהרכבת ועדת המיין, והן בקריטריונים שנקבעו ובאופן ישומם. בתקצחיםו של י"ר הוועד, מרABI ניסנבוום, שצורך בבקשתה, נתען כי הובא לידיעתו של מר ניסנבוום כי המכרז נתפרק על מנת לבחור במר וידל למשרה, וזאת על רקע קרבתו לשר הממונה על הרשות. מר ניסנבוום הצהיר כי פנו אליו מועמדים שטענו כי מועמדותם נפסלה על אף שעמדו בתנאי הסף. עוד טען, כי הובאו לידיעתו ידיעות על לחץ שהופעל על סמכ"לים ברשות כי עליהם להשתתף בוועדת הבחירה ו לבחור במר וידל, וכן כי הוצגו בפניו ידיעות בדבר מעורבות של וידל בהליך סינון המועמדים.

9. נוכח יציאתה של כב' השופטת איצקוביץ לחופשה, הועבר התקיק לכב' השופטת אופירה דגן תוכמcker, שהייתה באותו עת שופט תורן. בהחלטת השופטת מיום 11.8.2014 נקבעה הבקשה לדין ביום 17.8.2014. בעקבות בקשה דחיה, נדחה מועד הדיון ליום 1.9.2014.

10. בפתח הדיון הציע בית הדין לצדים, כי קורות החיים של 90 המועמדים למשרה יועברו לעיון באת כוח הוועד בלבד, תוך הסתרת פרטי המועמדים, על מנת שבאת כוח הוועד תודיע לבית הדין אם היא עומדת על טענותיה לגבי הליך סינון המועמדים. לאחר שהרשויות התנגדה להצעה, התקיימה שיחה באולם לגבי הצעת בית הדין, שלא לפורתוקול. תוכנה של שיחה זו הוא מושא הערעור שלפני.

11. לאחר שהסתימה השיחה, בקשה ב"כ הרשות כי השופטת תפסול עצמה מלשב בהמשך הדיון בבקשת ובתיק כלו, וכດלקמן:

"אנו מבקשים פסילה של המותב, הביטויים שנשמעו מפי בית הדין אני סבורה שבכמעט 17 שנות היו**י**
עורכת דין, לא שמעתי. אנו גם לא מסכימים להצעת בית הדין".

בית הדין אמר כמה פעמים שאחד המועמדים מקורב לשר. לאחר מכן ביטל את המכרז תוך שהוא לא
רוצה שהדין הזה יסתהים בה לב 443. בנוסף בית הדין אמר שבית הדין ביטל את המכרז תוך שהוא לוקח
 בחשבון שהמשיב 2 הוא פועל לicode.

הדברים האלה כל אחד מהם לחוד וכולם יחד מעידים שהמותב הגיע בדעה נעה שהוא שהוא גם שגוייה
מבחן עובדתית, באופן זה שאינו סבורה שיוכל לעשות את מלאכתו בתיק, אני אומרת את הדברים עם
מלוא ההערכה והצער. זו פעם ראשונה שאני נאלצת לפנות בבקשת צוזו למותב. הדברים שציטתי מפי
בית הדין נאמרו מספר פעמים ובית הדין אף לא התנצל עליהם ולא ראה לנכון להגיד כי היו גדר פליטת
פה, **לכן מבקשת הבקשת לדון במוותך אחר**".

12. לאחר שב"כ הוועד התנגדו לפטילת המותב, קבע בית הדין האזרוי צאת:

"איננו רואות כל עילה לפטילת המותב. בית הדין ידון בתיק בלבד פתוח ובנפש חופשי. נימוקי ההחלטה
ינטו בנפרד בימים הקרובים. הדיון ימשך בבקשת לצוץ זמני".

13. בסיום של הדיון קבע בית הדין האזרוי, בין היתר, כי **"כל שהמשיב 1 עומדת על טענת הפסולות באופן
שמציר מעת החלטה מנומקת, תודיע על כך לבית הדין בתוך 3 ימים"**.

14. לאחר שב"כ הרשות עמדה על בקשה הפסולות, נתן בית הדין האזרוי את החלטתו (המתוקנת) ביום
15.9.2014, בה קבע כדלקמן:

"בפתח הדיון שהתקיים בפנינו ביום 14/9/14 עמדנו על כך שבנסיבות העניין,abis ללב להליכים המשפטיים
שכבר היו ולעובדה שמר וידל מכחן בתפקידו למשך תקופה ארוכה (נסיבות שכשלעכטן מעוררות קושי
מבחן השווין שבין המועמדים במכרז), ניתן שיש הצדקה לקיים בירור מסוים ביחס לטענות הנוגעות
להליך המקורי הריאוני, בטרם יסתהמו הליכי המכרז".

על רקע האמור, ומtopic ניסיון ליתר הכרעה שיפוטית בטענות העקרוניות שהועלוabis להרכבת ועדת
המיון המקורי, הקритריונים שנקבעו וישומם, בית הדין הציע לצדדים להסכים לכך שקורות החיים של
המועמדים שנפשלו יועברו לעיון ב"כ הוועד, ולעינה בלבד, תוך שהובר כי ככל שימוש בטפסים
מועדדי/שראייה היה כי/עתboro את שלב המיון המקורי, יבדק העניין מול ב"כ הרשות, על מנת לאפשר
את המשך הליכי המכרז לאחר שיזובטח כי לא נפסל מועמד שראייה לעבור את שלב המיון המקורי
(ודוק, מדובר בשלב "טכני" לכואה וכן אין מדובר בהטעבות של ממש בשיקול הדעת).

במהלך הדיון המקדמי, שלא לפרטוקול, בית הדין הצבע בפני הצדדים העומדים ביסוד
המלצתו, בנסיבות המיחודה של העניין, לקיים גילוי מסוים כפי שהוצע.

בית הדין עמד על כך שהמשיב 2 מכחן בפועל במשך מה ששתיים, לאחר שהמכרז בו נבחר למשרה
בוטל. בית דין אף הזכיר את הטענות הקשות שהעלתה י"ר הוועד, כי מדובר במכרז תפור על רקע הזיקה
שבין המשיב 2 לשר הממונה על הרשות, ובקשר זה ציין כי הטענות שמעלה י"ר הוועד הן טענות
חוורות, שכמותן מתבררות לא אחת גם על ידי המשתריה, ולכן ציין כי נדמה שמדובר בנטבעת 1 צרי'
להיות עניין כי עבودתה של ועדת המיון המקורי תיבדק ו"תוכשר", על מנת שימנען כל צילו של חשש שמא
מועמד ראיי נפסל (ולו מחתמת טעות). על רקע האמור הודיעה ב"כ הרשות כי היא מסרבת להצעת בית
הדין, וכן הודיעה כי מבקשת כי ראש המותב תפסול עצמה מלישב בדיון.

לאחר ששבנו ועינו בכתב הטענות ובטענות הצדדים, הגיעו לכל דעה כי אין יסוד לבקשת לפטילת

המוות. אנו סבורות כי הבקשה איננה מבוססת נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט ...

אין חולק על כך שבין השנים 2011-2009 כיהן מר וידל כראש המטה של הר' ישראל צץ, המכון כיום כשר התchapורה. די בכך כדי להצביע על זיקה לכואורה בין הר' לבן מר וידל, ואין כל פגמ' בכך שבית הדין שיקף בפני הצדדים את הקושי שמעוררת עובדה זו, תוך שצין כי מדובר לכואורה במועמד המקורב לשר' באופן היוצר קושי מבחינות מראית פנוי הדברים. זאת, בפרט בשום לב למכלול נסיבות העניין לרבות העובדה כי הוא מכון בתפקיד בפועל, אשר יש בה כשלעצמה מסוימת פגיעה בשווון בין המועמדים. בית הדין שב והבהיר במהלך הדיון מספר פעמים כי זיקתו של מועלם לשר' איננה פסולת את מועמדתו לתפקיד, ואולם נדמה כי היא מצדיקה הקפדה על כלליים של שוויון בין המועמדים במרכזה.

על מנת להעמיד דברים על מכונם יובהר כי בית הדין לא חיווה כל דעה ביחס להסתמכו של מר וידל לתפקיד וביחס לטעמים שעומדים בסיסו החלטת ועדת הבחירה דן. עם זאת, מצא להתייחס ולהצביע על כך שהטענות שמעלה הוועד הן טענות חמורות, מן הסוג שלמרבה הצער מתגלגלו לעיתים לחקירת משטרת ולכן, ציין כי לכואורה, גם לרשות ציריך להיות עניין להסיר כל חשש שהוא מועמדים מתאימים נפסלו בשלב המILON הראשוני, על מנת למנוע כל חשד וחשש.

נדמה כי בהתייחסותו של בית הדין לחומרת הטענות שמרחפות מעל למקרה קלע בית הדין לדעת גדולים, שכן במהלך הדיון גם מנכ"ל הרשות התבטה באמרו כי אם יש ממש בעונות של י"ר הוועד הרי שהן מצדיקות פניה למשטרה ...

פשיטה כי יש פער ברור בין טענות ועדויות שמוועה למיניהן, לבין ראיות של ממש, וחזקה על הצדדים כי הם מודעים לפער זה. עם זאת, משמנוחת לפתחו של בית דין בקשה לגילוי מסמכים, בשום לב למכלול נסיבות העניין, ולחשיבותו שנוטה בית דין ליחס למראית פנוי הדברים ולסגולותיו המרפאות של אור השם, אנו סבורות כי היה מקום להציג בפני הצדדים את מכלול נסיבות העניין, על מנת להבהיר את הצעת בית דין ביחס לגילוי המסמכים. ודוק, בית דין הבירר לצדים במהלך הדיון מספר פעמים כי אין לו כל דעה מוקדמת ביחס לכישורי של מר וידל או לתקינות הליך הסינון הראשוני, אשר אפשר שלא נפל בו כל דופי.

הדברים שהשמעו בית דין בפתח הדיון הם בבחינת "שיקוף" של המציאות ושל טענות הצדדים, בניסיון להביא את הצדדים לידי הסכמה אשר תיתר הכרעה שיפוטית לפחות בחלוקת בדבר גילוי המסמכים, והיא איננה יכולה להוות עילה לפסולות.

יובהר, כי משתתברר כי אין הסכמה בין הצדדים, בית דין נכוון לבחון את כל טענותיה של המשיבה 1 ביחס לבקשת לגילוי מסמכים (כמו גם ביחס לבקשת למתן צו זמני הליכי הסינון) וזאת בלב פתוח ובנפש חופча.

בסוף יום, בית דין יכריע בחלוקת שבין הצדדים על יסוד הראיות שיבאו לפניו, כאשר אין עליו מORA זלת מORA הדין, והוא מחויב שלא להטוט משפט ולא להכיר פנים.

בית דין אינו רואה כל קושי בכך שימוש לדון בתיק באופן אובייקטיבי ועניני".

בית דין חייב את הרשות לשלם את הוצאות הוועד בבקשת בסך 3,000 ש"ח.

הערעור

15. על החלטה זו הגיעו הרשות את ערעור הפסולות שלפני, בו היא טוענת כי האמירות שנאמרו על ידי מותב בית הדין האזרחי בדיון מיום 1.9.2014 היו אמרות נחרצות וחותומות, אשר לו סיגו על ידי בית דין בלא כוורות

הדברים, ובית הדין לא חזר בו מהם בהמשך הדיון, גם לאחר בקשה הפסЛОת. אמירות חמורות אלו, לדידה של הרשות, מצביעות על עמדתו המוטה והחן צדדי של בית הדין האזרחי, אשר נגעה באופן מגוש וסופי, עוד טרם שהחל הדיון בבקשתה, לגבי שאלות עובדיות ומשפטיות המצוות בלבד המחלוקת בין הצדדים בתיק זה, ומעידות על משוא הפנים שגילה בדיון, באופן שאינו מאפשר המשך שבתו בתיק דן. עוד טענה הרשות, כי בית הדין נמנע מרישום אמירותיו החמורות בפרוטוקול והציג בהחלטתו באופן מרוקך, ובפסקו הדיון האזרחי והארצى בغالל הקודם של תיק זה. בהקשר זה הסבירה הרשות לגופו של עניין מדוע לדעתה הנחותיו של בית הדין האזרחי שעמדו בסיס אמירותיו, אין נוכנות. כמו כן טענה הרשות, כי בית הדין לא התייחס לכל הטענות שנטעןו בבקשת הפסЛОת. לסיום טענה הרשות כי לא היה מקום לחיבתה בהוצאות הוועד בבקשתה, שכן הוועד שתחת התנדותו לבקשת הפסЛОת בעל פה במהלך הדיון בלבד.

16. בתגובהו לערעור הפסЛОת טען הוועד, כי בבקשת הפסLOWת וערעור זה מהווים ניסיון נוסף של הרשות לנתקוט כל צעד שיש בו כדי להביא להמשך כהונתו של מר וידל בתפקיד, יצירת מצב שבו תקצר רשותה המועמדים למקרה החדש, והסתרתת מידע וニצול לרעה של הליכי משפט בניסיון להימנע מחשיפת מסמכיו המקוריים. הוועד טען, כי לא נפל באמירותיו של בית הדין קמא בניסיון להביא את הצדדים לכדי הסכמה שתיתיר החלטה שיפוטית בבקשתה, כל פגם המצדיק פסילת המותב. כמו כן טען הוועד, כי דין הערעור להידוחות על הסף מחמת האיחור בהגשתו, שכן ההחלטה המקורית ניתנה ביום 7.9.2014, ההחלטה המתוקנת ניתנה ביום 15.9.2014, והערעור הוגש רק ביום 23.9.2014.

הכרעה

17. לאחר שנתי דעתנו לטענות הרשות בערעור, לתגובהו הוועד, לכל החומר שהובא לפני ולנסיבות העניין, הגיענו למסקנה כי דין הערעור להידוחות. טעמי לך אבאר להלן.

18. הלכהיאכי "מעצמהויהבקשהלפסLOWתושופטבשהמתילהצלכבעל שופטאישיתועלמערכתהשפטית, מתחייבותראיותמשמעויתוילשםהוכחת קיומהשלעליתפסLOWות" (ראו, למשל, עפ"ס 12-03-1944 פenchtmorganstein - בנקהזרחי המאוחדבע"מ, ניתן ביום 21.2.2011, עלתהפסLOWתתighbוחבאמת מידת אובייקטיבתו אידייתו של בעל הדיון ובאיוכומאו בהשקבתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 11-01-11 57019 ליאתchan - בן עליזחחוות, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - ענייןליאתchan). זאת ועוד. ככל, חזקה היא "כיהשופטהוישבבדין, מקצועוימויומבוידולבחןאת הענייניהםהמובהאיםבפנוי לאמשואפים".
ושופטהסביריאינומנוعمالישבבדין,
של השופטהסביריאינומנוعمالישבבדין, אלאמקרים קיזונייסבלבד" (עפ"ס 16943-11-11 חברהישראליתמלוביליפבע"מ - אבנורמארי, ניתן ביום 26.1.2012 והאסמכתאותם; וראוגם עפ"ס 28458-10-11 עמותתאנואר- אוממיימתמחאמיד, ניתן ביום 10.11.2011 והאסמכתאותם). כך גם במקרה זה, יש לנו משקל רב לעמדת מותב בית הדין האזרחי, לפיה אין מקום לפיטולו, וכי אין מנעה בעינו להמשיך לדון בתיק באופן אובייקטיבי וענייני.

19. עוד יזכיר, כי הלכה היא כי "ככל, באמירות לכואיות במסגרת החלטת בינויים אין כדי ללמד כי דעתו של בית דין נגעה, וכי אין בידי מי מצדדים לשכנע את בית דין בעניין שלב המחלוקת בתובענה העיקרית" (ראו, למשל, עניין ליאת חן, וכן עא"ח 14/08 רבקה אהרון - הנהלת בית המשפט, ניתן ביום 2.4.2008).

בית הדין קמא הבahir בהחלטתו, כי אין לו כל דעה מוקדמת ביחס לכישורי של מר וידל או לתקינות הליך המאין הראשוני, והסביר כי הדברים שהופיעו בפתח הדיון היו ניסיון לשקף לשני הצדדים את המציאות ואת טענות הצדדים, בניסיון להביאם לידי הסכמה אשר תיתר הכרעה שיפוטית, לפחות ביחס למחלוקת לגבי גלוויים מסוימים. עוד הבahir בית הדיון בהחלטתו, כי לאחר שהצעתו נדחתה על ידי הרשות, הוא נכון לבחון את כל טענות הרשות בבקשת גלוויים מסמכיים ובבקשה לסייעים זמינים, בלבד פתח ובנפש חפזה, וכי בסופו של יומם, יכריע במחלוקת שבין הצדדים על סוד הראיות שיובאו לפניו, כאשר אין עליו מORA זולת מORA הדיון, והוא מחויב שלא להטות משפט ולא להכיר פנים.

20. נכון האמור, ואף אם לא היה מקום להתבטאות בית הדיון במהלך הדיון, כפי שפורטו בפרוטוקול הדיון מפי ב"כ הרשות ובערעור, לא מצאתי מתקיימות נסיבות אובייקטיביות המועלות חשש ממשי לקיומו של משוא פנים מצד בית הדיון האזרוי, משנויות המקירה אין באות בגדיר המקרים החרגים שבהם ערכאת הערעור תערער בחווות דעתו של השופט הסבור כי בידו לניהל את ההליך באובייקטיביות.

21. נכון תוכאת הדברים, לא מצאתי מקום להידרש לטענות הוועד בדבר האיחור בהגשת הערעור.

22. **סוף דבר** - הערעור נדחה. נכון דחית הערעור לאחר קבלת תגבות הוועד, ומתרוך שנלקחו בחשבון טענות הרשות לעניין זה, יכסו ההוצאות שהוטלו על הרשות בהחלטת בית הדיון האזרוי גם את הוצאות הליך הערעור.

ניתן היום, כ"ז תשרי התשע"ה (20 אוקטובר 2014), בהיעדר הצדדים וישלח אליהם.

הנשיא יגאל פלייטמן

54678313

5129371

54678313